

[K. J. Mortensen.]

partiet i denne amtskreds er fru *Wencke Hansen*, der i skrivelse af 12. d. m. har meddelt, at hun er villig til at indtræde som midlertidigt medlem af folketinget under hr. Glistrups orlov.

Der foreligger i dette tilfælde det særlige, at fru *Wencke Hansen* ved Brøndbyernes rets dom af 27. f. m. er idømt en bøde på 40.000 kr. for overtrædelse af skattekontrollovens § 13, stk. 1, der vedrører skattesvig.

Denne dom er imidlertid ikke endelig, idet fru *Wencke Hansen* har anket sagen til frifindelse.

Et tilsvarende tilfælde, hvor en dom endnu ikke var endelig, forekom i 1957. Ordføreren for det daværende udvalg til valgs prøvelse udtalte dengang (Folketingets Forhandlinger 1956-57, 2. samling, sp. 291) bl. a. følgende:

»Udvalget er af den opfattelse, at man klart må forstå Danmarks riges grundlovs § 30 således, at en mand skal være endeligt dømt for en handling som den, der beskrives i denne bestemmelse, for at han skal være uegnet til at være medlem af dette høje ting, og da en sådan endelig dom ikke er afsagt, er udvalget af den opfattelse, at man enstemmigt må indstille N.N.s valg til godkendelse.«

Det nuværende udvalg til valgs prøvelse kan tiltræde det dengang anførte og er derfor enig om, at fru *Wencke Hansen* på dette tidspunkt godkendes som midlertidigt medlem af folketinget.

Jeg kan tilføje, at der vil foreligge en ny situation, hvis fru *Wencke Hansen* ved den endelige dom straffes. Er hun på det tidspunkt medlem af tinget, må udvalget som i alle andre tilfælde, hvor et medlem bliver dømt, tage spørgsmålet om hendes fortsatte medlemskab op. Er hun ikke medlem på det tidspunkt, må der, hvis hun derefter indkaldes som medlem, i forbindelse med spørgsmålet om godkendelse foretages en bedømmelse af den begåede handling i overensstemmelse med grundlovens § 30.

I dag er fru *Wencke Hansen* imidlertid ikke endeligt dømt, og jeg skal herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling.

Fru *Wencke Hansen* godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 18. oktober 1976.

Glistrup (FP):

Også fremskridtspartiet vil stemme for, at fru *Wencke Hansen* indtager sin plads i tinget, men fremskridtspartiet tager meget skarpt afstand fra de øvrige bemærkninger, der fremkom fra hr. K. J. Mortensens side.

Det kan ikke være socialdemokraters eller andre modstandspartiets sag at afgøre, hvilke mennesker der skal repræsentere fremskridtspartiet i folketinget. Vælgerne i Københavns amt har, i øvrigt med fuldt kendskab til den af hr. K. J. Mortensen omtalte sag, vedtaget, at fru *Wencke Hansen* skal have den plads, som nu berettiger hende til at tage sæde her i folketinget, og så skal hverken socialdemokratiet eller andre tro, at de har nogen som helst sund, demokratisk beføjelse til at blande sig i et sådant anliggende. Det skulle da bare mangle. Næste gang vil man måske begynde at skride ind imod, at vi skal have bestemte folk i boligudvalget, i miljøudvalget eller andre steder. Man har en formel juridisk ret til at blande sig i dette, men man har ingen reel adgang til at befatte sig med de spørgsmål, der her er tale om. Det er et spørgsmål mellem fremskridtspartiet og fremskridtspartiets vælgere.

Når man så går videre og henviser til, at der har været en sag om sådan noget som skatte-lovgivningen, og blander det ind i spørgsmålet om grundlovens § 30, vil jeg sige, at skattelovgivningen og grundlovens § 30 har intet med hinanden at gøre. Det er noget, som jeg tror man vil kunne se, både hvis man går det historiske materiale igennem, og hvis man går det meget store materiale igennem, som nu er afleveret i dag fra udvalget til valgs prøvelse til udvalget for forretningsordenen. Og det var noget, man kunne se, da vi behandlede spørgsmålet i anledning af den skattestraf, der var overgået hr. Maigaard, hvor der i udvalgsbetænkningen – det er betænkningen af 17. december 1973 – klart fra fremskridtspartiets side anføres, at meget store dele af befolkningen, formentlig langt størstedelen, overtræder indkomstskattelovgivningen.

Det er herefter klart, at ingen overtrædelser af denne lovgivning kan henføres under grundlovens § 30, stk. 1, om, at vedkommende i almindeligt omdømme er uværdig til at være medlem af folketinget.

Men det er kun på overfladen, at den af hr. K. J. Mortensen omtalte sag vedrører skatteforhold. Enhver, der gider sætte sig ind i, hvad